

Aneta Bujnowska

## Scenariusz zajęć do bajki „Jesteś”

Grupa docelowa: dzieci w przedziale wiekowym 3-6 lat

Cele główne:

- rozwijanie zamiłowania do tekstów kultury,
- rozwijanie inteligencji i ekspresji emocjonalnej,
- kształtowanie samoświadomości,
- wzmocnienie poczucia własnej wartości,
- rozwój umiejętności komunikacyjnych,
- rozwój wyobraźni i postawy twórczej.

Cele operacyjne – dziecko:

- ćwiczy odbiór tekstu kultury i praktykuje uważne słuchanie, oglądanie i obcowanie ze sztuką,
- ma możliwość wyrazić siebie (swoje emocje, myśli, upodobania, marzenia, potrzeby) w bezpiecznym otoczeniu wolnym od oczekiwań i ocen,
- doświadcza różnorodności w pozytywnym aspekcie (każdy z nas jest inny, ale tak samo wartościowy i ważny).

Metody pracy:

- teatr kamishibai,
- rozmowa,
- rysowanie.

Środki dydaktyczne:

- tekst bajki „Jesteś”,
- książka z ilustracjami w postaci teatryku kamishibai.

Dodatkowe materiały:



Wydawnictwo Tibum | +48 607 974 977

www.tibum.pl | biuro@tibum.pl

- duże kartki papieru, na których zmieści się sylwetka dziecka,
- kredki, flamastry, farby.

#### Formy pracy:

- indywidualna,
- grupowa,
- z tekstem.

#### Przebieg zajęć:

1. Powitanie.
2. Zaprezentowanie bajki w postaci teatrzyku kamishibai.
3. Rozmowa o treści zaprezentowanej bajki: warto skierować pytaniami uwagę na to, jak dzieci się czują po jej wysłuchaniu, co „bajka zrobiła im w ciele”, co było dla nich ważne, co się podobało, a co nie.
4. Zabawa w rysowanie siebie:
  - każde dziecko dostaje swój arkusz papieru, na którym się kładzie, a my odrysowujemy na kartce kształt ciała dziecka (inna wersja: dzieci wykonują obrysy sobie nawzajem),
  - dzieci dowolną techniką plastyczną wypełniają swój osobisty obrys w taki sposób, by wykonać autoportret emocji, myśli, marzeń: rysują wszystko to, co im samym kojarzy się z nimi (pytania pomocnicze: kim jestem?, co lubię robić najbardziej?, z kim lubię spędzać czas?, kogo kocham?, kto mnie kocha?, o czym marzę?).
5. Dzieci prezentują swoje prace i opowiadają o sobie przed resztą grupy (oczywiście tylko wtedy, gdy jest to dla danego dziecka komfortowe). Obserwujemy dynamikę grupy – może dzieci będą chciały porozmawiać o tym, co je łączy, a co różni – jeśli tak, dajemy im na to przestrzeń i czas.
6. Organizujemy wystawę prac, na którą zapraszamy rodziców/opiekunów dzieci (to otwiera przestrzeń do zajęć, na których dzieci przygotowują zaproszenia, poczęstunek, przystrojenie sali, a potem świętują otwarcie wystawy). / Dzieci zabierają swoje prace do domu.